

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa A. [...] spółki z o.o. w D.
przeciwko L. Ś.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 kwietnia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Okręgowego w R.
z dnia 9 marca 2018 r., sygn. akt VI Ga [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami wprowadzenia środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Wskazał, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ponieważ po analizie dokumentów z akt sprawy można stwierdzić, iż naruszenie prawa materialnego i procesowego wskazanego w zarzutach skargi kasacyjnej jest istotne i oczywiste. Podał, że powód dopiero na końcowym etapie postępowania przed sądem pierwszej instancji podniósł zarzut złożenia oświadczenia woli o uchyleniu się od skutków czynności prawnej w wyniku błędu przez pełnomocnika działającego bez umocowania, natomiast we wcześniejszych pismach procesowych, w tym pozwie, nie kwestionował z tej przyczyny skuteczności tego oświadczenia skarżącego. Wskazał również na naruszenie art. 60 k.c., dowodząc, że wielokrotnie wyrażał konieczność odstąpienia od umowy ponieważ oferowany do sprzedaży przedmiot miał inne parametry niż we wcześniejszej ofercie powoda.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uzasadnienie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej jako przesłanki jej przyjęcia do rozpoznania wymaga powołania się na kwalifikowaną postać naruszenia zaskarżonym orzeczeniem przepisów prawa materialnego lub procesowego i przeprowadzania wywodu zmierzającego do wykazania tego. Oczywiście naruszenia ma miejsce wówczas, gdy jest ono widoczne *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia. O przyjęciu skargi kasacyjnej do

rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia określonego przepisu nie prowadzi zatem wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 r., Nr 13, poz. 230, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, nie publ., z dnia 11 kwietnia 2008 r., I UK 46/08, nie publ i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, nie publ.).

Skarżący nie sprostął powyższym wymogom. Podał, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z uwagi na naruszenie prawa materialnego i procesowego wskazanego w zarzutach skargi kasacyjnej. W związku z tym przypomnieć należy, że przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.) oraz wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), stanowią dwa odmienne, z uwagi na funkcje, jakie pełnią, niezależne od siebie wymagania skargi kasacyjnej. Skarżący formułując, więc wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie powinien przedstawić wyodrębniony, samodzielny wywód prawny odnoszący się do wskazanych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Samo przywołanie uzasadnienia podstaw kasacyjnych, jest niewystarczające. Poza odniesieniem się do podstaw skargi kasacyjnej skarżący ograniczył się jedynie do zasygnalizowania naruszenia przepisów prawa procesowego, których nie przytoczył oraz naruszenia art. 60 k.c. Oprócz przedstawiania własnej oceny rozstrzygnięcia nie podał jednak szerszej argumentacji świadczącej o tym, że sprawie zachodzi przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. uwzględniając sytuację życiową skarżącego.

aj

[aw]